

[Startside](#) > ... > [Anlæggelse Af Retssag](#) > [Hvor Og Hvordan](#) > [Hvilket Lands Love Gælder?](#) > [Slovenia](#)

Hvilket lands love gælder?

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Slovenien

1 Retskilder

1.1 National ret

Den basislov, der fastlægger de generelle regler for international privatret, er lov om international privatret og procedurer (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*, forkortet ZMZPP, Sloveniens lovtidende (*Uradni list RS*) nr. 56/99). Specifikke lovvalgsregler er reguleret af love om forskellige emner (f.eks. lov om finansielle transaktioner, insolvensbehandling og tvangsopløsning (*Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti i prisilnem prenehanju*, forkortet ZFPPIPP)).

1.2 Internationale aftaler

Konventioner, der er ratificeret af og offentliggjort i Slovenien, finder direkte anvendelse og har forrang for national lovgivning. Lovvalgsreglerne er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I), der omfatter medlemsstater, som er bundet af ændringer i Rom-konventionen af 19. juni 1980 om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 864/2007 (Rom II) af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontraktforhold (Rom II). Der findes også lovvalgsregler i de multilaterale konventioner, der er vedtaget med [Haagerkonventionen](#) om international privatret, som Slovenien har undertegnet.

1.3 Vigtigste bilaterale aftaler

Der findes endvidere lovvalgsregler i bilaterale konventioner om juridisk bistand indgået med Østrig, Bulgarien, Tjekkiet, Frankrig, Ungarn, Mongoliet, Polen, Rumænien og Den Russiske Føderation og Slovakiet. Listen over konventioner er tilgængelig på [ministeriets websted](#).

2 Anvendelse af lovvalgsregler

2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler

En dommer er bundet af loven om lovvalgsregler, men parterne kan selv aftale den lovgivning, det juridiske forhold mellem dem skal være omfattet af. I så fald finder den lovgivning, parterne har valgt, anvendelse. Desuden finder den lovgivning, der normalt ville finde anvendelse i henhold til lov om international privatret og procedurer, ikke anvendelse, hvis det på baggrund af omstændighederne står klart, at der ikke er nogen særlig forbindelse til den lovgivning, der skal anvendes på det pågældende juridiske forhold, og at det er lige så klart, at der er en betydelig tættere forbindelse til en anden lov.

2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)

Doktrinen om *renvoi* er fastsat i artikel 6 i lov om international privatret og procedurer, der i forbindelse med bestemmelse af gældende lov fastsætter, at hvis bestemmelserne i en anden stats lovgivning peger på, at

slovensk lovgivning skal anvendes, finder slovensk lovgivning anvendelse, idet der ikke tages hensyn til eventuelle slovenske henvisninger til, hvilken lov der skal finde anvendelse. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse, hvis parterne selv vælger lovgivning.

2.3 Ændret tilknytning

En særlig lovvalgsregel baseret på variable tilknytningsfaktorer definerer normalt også det tidsrum, som en sådan bestemmelse gælder i. Visse tilknytningsfaktorer er forbundet med en tidsfaktor, hvilket kan være bestemmende for valg af lovvalgsregler (f.eks. testators nationalitet ved oprettelsen af et testamente), mens tilknytningsfaktoren i andre tilfælde kan betyde, at loven i et andet retssystem finder anvendelse. I tilfælde af faste forbindelser skal princippet om anerkendelse af tidligere erhvervede rettigheder anvendes.

2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne

Den lov, som fastlægges i lov om international privatret og procedurer, finder ikke anvendelse, hvis følgen af at anvende den vil være i strid med den slovenske retsorden. Begrebet grundlæggende retsprincipper er en juridisk standard, der kommer til udtryk gennem retspraksis. I de fleste tilfælde er det baseret på landets forfatningsmæssige bestemmelser, grundlæggende principper i national lovgivning og moralske principper.

2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov

En domstol eller en anden kompetent myndighed bestemmer af egen drift indholdet af den fremmede ret, der skal anvendes, idet den meddeler det ministerium, der er ansvarligt for retsvæsnen, hvilken fremmed ret der er tale om, eller undersøger indholdet på anden vis. Parterne kan fremsende et offentligt eller et andet dokument fra en kompetent udenlandsk myndighed eller institution om den fremmede rets indhold. Hvis indholdet af den fremmede ret ikke kan bestemmes, finder slovensk lovgivning anvendelse.

3 Lovvalgsregler

3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter

I forbindelse med medlemsstaterne gælder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, i Slovenien og træder i stedet for nationale love om materiel ret. For spørgsmål, som forordningen ikke finder anvendelse på, gælder bilaterale konventioner, hvor det er relevant. Hvis der ikke foreligger nogen bilaterale konventioner, finder den nationale lov om lovvalg i kontraktlige forhold (lov om international privatret og procedurer) anvendelse.

Almindelige lovvalgsregler:

Lov om international privatret og procedurer bestemmer, at den lovgivning, som de kontraherende parter vælger, finder anvendelse på deres kontrakt, medmindre en lov eller international konvention bestemmer andet. Parternes ønske med hensyn til lovvalg kan være udtrykkeligt, eller det kan tydeligt fremgå af kontraktlige bestemmelser eller andre omstændigheder, hvilken lovgivning der er valgt. Kontraktens gyldighed undersøges derefter i lyset af den valgte lovgivning. Hvis parterne ikke vælger, hvilken lovgivning der skal finde anvendelse, finder den lovgivning, som er tættest forbundet med spørgsmålet, anvendelse. Hvis omstændighederne ikke peger i retning af anden lovgivning, anvendes lovgivningen i den stat, hvor den part, der har pligt til at udføre de væsentlige elementer i aftalen, har fast bopæl eller hovedsæde.

Lovgivningen i den stat, hvor en arbejdstager sædvanligvis udfører sit arbejde, regulerer ansættelsesaftaler. At parterne aftaler, at anden lovgivning skal finde anvendelse på en ansættelseskontrakt, udelukker ikke bindende bestemmelser om beskyttelse af arbejdstagernes rettigheder i den nationale lovgivning, som ville have været gældende, hvis parterne ikke valgt den anden lovgivning.

En forbruger aftale er en kontrakt om overførsel af varer, rettigheder og/eller tjenesteydelser til en forbruger. En forbruger er en person, der erhverver varer eller tjenesteydelser, overvejende til personlig brug eller husholdningsbrug. Forbruger aftaler omfatter ikke transportaftaler eller en aftaler om levering af tjenesteydelser til en forbruger, hvis den pågældende aftale er gennemført uden for den stat, hvor forbrugeren har sin faste bopæl. Uanset bestemmelserne i lov om international privatret og procedurer, er en forbruger aftale reguleret af lovgivningen i den stat, hvor forbrugeren har bopæl, hvis aftalen er indgået efter et tilbud eller en annonce i den

pågældende stat, eller hvis forbrugeren har taget de nødvendige skridt til at indgå aftalen i denne stat, eller hvis forbrugeren er medkontrahent, eller dennes repræsentant modtager forbrugers ordre i denne stat, eller hvis salgsaftalen er indgået i en anden stat, eller hvis sælger har arrangeret rejser med henblik på at fremme indgåelsen af sådanne aftaler.

I ovenstående scenarier kan de kontraherende parter ikke aftale, at en lov, der udelukker de bindende bestemmelser om forbrugerbeskyttelsesrettigheder, som gælder i den stat, hvor forbrugeren har sin faste bopæl, skal finde anvendelse.

Med hensyn til aftaler vedrørende fast ejendom er lovgivningen i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende, altid gældende.

Hvis de kontraherende parter ikke aftaler andet, gælder den generelle lovvalgsregel for forholdet mellem de kontraherende parter med hensyn til beslutningen om, fra hvilket tidspunkt en erhverver af løsøre har ret til produkterne og frugter heraf, og beslutningen om, fra hvilket tidspunkt en erhverver har accepteret risiciene vedrørende løsøret.

Hvis de kontraherende parter ikke aftaler andet, fastlægges den måde, genstanden skal leveres på, og de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af at levering nægtes, af lovgivningen i den stat, hvor genstanden skulle leveres.

For så vidt angår virkningen af en overdragelse af en fordring eller overtagelse af gæld: Den retlige status for debitorer eller kreditorer, der ikke er direkte involveret i overdragelsen eller overtagelsen, bestemmes af den samme lovgivning, som regulerer selve overdragelsen eller overtagelsen.

Den lovgivning, der finder anvendelse på hovedtransaktionen, gælder også for en supplerende transaktion, medmindre andet besluttet.

Lovgivningen i den stat, hvor debitor har fast bopæl eller hovedsæde, finder anvendelse på en ensidig retshandel.

3.2 Erstatning uden for kontraktforhold

Med hensyn til forpligtelser uden for kontraktforhold, der ikke er omfattet af en international konvention eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontraktforhold ("Rom II"), fremgår det af internationale lovvalgsregler, at national ret finder anvendelse.

I lov om international privatret og procedurer bestemmes det, at lovgivningen i den stat, hvor en handling er begået, finder anvendelse på forpligtelser uden for kontraktforhold. Lovgivningen i den stat, hvor følgen opstår, gælder i tilfælde, hvor denne lovgivning er mere gunstig for skadelidte, forudsat at offeret burde eller kunne have forudset, hvor følgerne indtraf. Hvis en sådan lovgivning ikke har en tæt forbindelse med forholdet, men der findes en forbindelse til anden lovgivning, finder denne anden lovgivning anvendelse.

Hvis en hændelse, i forbindelse med hvilken der opstår et erstatningsansvar, finder sted om bord på et fartøj på havet eller i et fly, formodes gældende lov at være loven i den stat, hvor fartøjet eller flyet er registreret.

3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)

Hvis en statsborger i Slovenien også er statsborger i en anden stat, betragtes den pågældende som værende udelukkende slovensk statsborger for så vidt angår loven om international privatret og procedurer. Hvis en person, der ikke er statsborger i Slovenien, men er statsborger i to eller flere andre stater, finder lovgivningen i den stat, hvor den pågældende har fast bopæl, anvendelse for så vidt angår loven om international privatret og procedurer. Hvis en person ikke har fast bopæl i en af de stater, hvor den pågældende er statsborger, gælder lovgivningen i den stat, som personen har den tætteste tilknytning til, for så vidt angår loven om international privatret og procedurer.

Hvis en person ikke har en nationalitet, eller den pågældendes nationalitet ikke kan bestemmes, gælder lovgivningen i den stat, hvor den pågældende har fast bopæl. Hvis en person ikke har fast bopæl, eller denne ikke kan fastslås, gælder lovgivningen i den stat, hvor den pågældende har midlertidig bopæl. Hvis det heller

ikke er muligt at fastslå en midlertidig bopæl, finder slovensk lovgivning anvendelse.

Lovgivningen i den stat, som en person er statsborger i, gælder for navneændringer.

Lovgivningen i den stat, som en person er statsborger i, gælder for en fysisk persons retsevne til at indgå kontrakter. En fysisk person, der i henhold til lovgivningen i den stat, hvor han eller hun er statsborger, ikke har retsevne til at indgå kontrakter, antages at have denne evne, hvis den pågældende har evnen i henhold til lovgivningen i den stat, hvor forpligtelsen er opstået. Fortabelse af eller begrænsninger i en fysisk persons retsevne til at indgå kontrakter reguleres af lovgivningen i den stat, hvor den pågældende person er statsborger.

3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption

3.4.1 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold

Indførelse eller ophævelse af værgemål og forhold mellem en værge og den person, der er under værgemål (umyndig), reguleres af lovgivningen i den stat, hvor den umyndige er statsborger. Midlertidige sundhedsforanstaltninger over for en udlænding eller statsløs person i Slovenien er omfattet af slovensk lovgivning og forbliver i kraft, indtil en kompetent stat træffer afgørelse vedrørende foranstaltningen eller ophæver den. Denne regel gælder også for beskyttelse af en udlændings eller statsløs persons ejendom, der er beliggende i Slovenien.

Forholdet mellem forældre og børn er omfattet af lovgivningen i det land, de er statsborgere i. Hvis forældre og børn er statsborgere i forskellige stater, gælder lovgivningen i den stat, hvor de har fast bopæl. Hvis forældre og børn er statsborgere i forskellige stater og ikke har fast bopæl i samme stat, gælder lovgivningen i den stat, som barnet er statsborger i.

Proceduren for anerkendelse, bestemmelse og anfægtelse af faderskab og moderskab reguleres af lovgivningen i den stat, som barnet er statsborger i.

Underholdspligten over for biologiske slægtninge, dog ikke forældres over for børn, og underholdspligten over for besvogrede (dvs. ikke-biologiske slægtninge), reguleres af lovgivningen i den stat, hvor den person, der anmoder om underhold, er statsborger.

Adoption af et barn er omfattet af lovgivningen i den stat, som forældrene er statsborgere i, eller lovgivningen i den stat, hvor den forælder, der får tilkendt forældremyndighed ved adoption af barnet, hvis forældrene ikke er statsborgere i samme stat. Et barns, en anden persons eller et nationalt organs anerkendelse af adoption reguleres af lovgivningen i den stat, som barnet er statsborger i.

3.4.2 Adoption

Betingelser for og ophævelse af adoption er omfattet af lovgivningen i den stat, som adoptanten og den adopterede er statsborgere i. Hvis en adoptant og adopteret er statsborgere i forskellige stater, fastlægges betingelserne for og ophævelsen af adoption i fællesskab af de stater, de er statsborgere i. Når ægtefæller adopterer sammen, er betingelserne for og ophævelsen af adoption omfattet af loven i den stat, som den adopterede er statsborger i, og også i de stater, som ægtefællerne er statsborgere i. Adoptionens form reguleres af lovgivningen i den stat, som adoptionen finder sted i. Virkningen af adoptionen reguleres af lovgivningen i den stat, som adoptanten og den adopterede var statsborgere i på det tidspunkt, hvor adoptionen blev bevilget. Hvis en adoptant og en adopteret er statsborgere i forskellige stater, gælder lovgivningen i den stat, som de har fast bopæl i. Hvis en adoptant og en adopteret er statsborgere i forskellige stater og ikke har fast bopæl i samme stat, gælder lovgivningen i den stat, som den adopterede er statsborger i.

3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt

3.5.1 Ægteskab

Betingelserne for indgåelse af et ægteskab reguleres af lovgivningen i den stat, som personerne er statsborgere i på tidspunktet for ægteskabets indgåelse. Ægteskabets form reguleres af lovgivningen i den stat, som ægteskabet indgås i. Et ægteskabs ugyldighed reguleres af den lovgivning, der er gældende for ægteskabets indgåelse, jf. ovenstående regler om lovvalg.

3.5.2 Ugifte/samlevende og partnerskaber

Lov om international privatret og procedurer indeholder ikke særlige bestemmelser om ugifte/samboende par. Da virkningerne af forholdet mellem ugifte/samlevende imidlertid er de samme som for ægtepar, kan de bestemmelser, der gælder for ægteskaber, også gælde for ugifte/ samlevende.

Det ejendomsretlige forhold mellem to personer, der er ugifte/samlevende, reguleres af lovgivningen i det land, de er statsborgere i. Hvis personerne ikke har samme nationalitet, er det lovgivningen i den stat, hvor de har fælles bopæl, der finder anvendelse. For kontraktlige ejendomsretlige forhold mellem personer, der er ugifte/samboende, er det den lovgivning, som var gældende for deres ejendomsretlige forhold på tidspunktet for kontraktens indgåelse, der finder anvendelse.

Lov om international privatret og procedurer indeholder ingen særlige bestemmelser vedrørende registrerede partnerskaber mellem to personer af samme køn. Men da virkningerne af disse partnerskaber er de samme som for ægteskaber, kan bestemmelserne for ægteskaber finde anvendelse.

3.5.3 Skilsmisse og separation

Skilsmisse er omfattet af lovgivningen i den stat, som ægtefællerne er statsborgere i på tidspunktet for indgivelsen af skilsmissebegæringen. Hvis ægtefællerne er statsborgere i forskellige stater på tidspunktet for indgivelsen af skilsmissebegæringen, behandles skilsmissen i fællesskab af de stater, de er statsborgere i. Hvis skilsmissen ikke kan bevilges på grundlag af foranstående regler, reguleres den af slovensk lovgivning, hvis en af ægtefællerne havde fast bopæl i Slovenien på tidspunktet for indgivelsen af skilsmissebegæringen. Hvis en af ægtefællerne er slovensk statsborger, men ikke har fast bopæl i Slovenien, og skilsmissen ikke kan bevilges på grundlag af foranstående regler, er den omfattet af slovensk lovgivning.

Lov om international privatret og procedurer indeholder ingen særlige bestemmelser vedrørende ophør af partnerskaber mellem personer af samme køn. Men da virkningerne af partnerskaber mellem to personer af samme køn er de samme som for ægteskaber, kan bestemmelserne for ægteskaber finde anvendelse.

3.5.4 Underholdspligt

Forholdet mellem forældre og børn er omfattet af lovgivningen i det land, de er statsborgere i. Hvis forældre og børn er statsborgere i forskellige stater, gælder lovgivningen i den stat, hvor de har fast bopæl. Hvis forældre og børn er statsborgere i forskellige stater og ikke har fast bopæl i samme stat, gælder lovgivningen i den stat, som barnet er statsborger i.

3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller

Personlige og formueretlige forhold mellem ægtefæller reguleres af lovgivningen i den stat, som de er statsborgere i. Hvis ægtefællerne er statsborgere i forskellige stater, er det lovgivningen i den stat, som de har fast bopæl i, der finder anvendelse. Hvis ægtefællerne ikke har samme nationalitet eller fast bopæl i samme stat, er det lovgivningen i den stat, som de havde deres sidste fælles bopæl i, der finder anvendelse. Hvis gældende lovgivning ikke kan bestemmes i henhold til disse regler, er det den lovgivning, som de har størst tilknytning til, der finder anvendelse.

Kontraktlige formueforhold mellem ægtefæller reguleres af den stats lovgivning, som var gældende for deres personlige og formueretlige forhold på tidspunktet for kontraktens indgåelse. Hvis denne lovgivning bestemmer, at ægtefæller kan vælge den lovgivning, der skal være gældende for deres formueretlige aftaler, er det den lovgivning, de vælger, der finder anvendelse.

Når et ægteskab erklæres ugyldigt eller opløst, gælder der samme lovvalgsregler for personlige og fælles formueretlige forhold som for personlige og formueretlige forhold mellem ægtefæller.

3.7 Arv i henhold til lov eller testamente

Arveforhold reguleres af lovgivningen i den stat, som afdøde var statsborger i på dødstidspunktet. Testamentshabilitet reguleres af lovgivningen i den stat, som testator var statsborger i på tidspunktet for testamentets fuldbyrdelse.

Testamentets form er gyldigt, hvis den er gyldig i henhold til en af følgende retssystemer: lovgivningen i den stat, hvor testamentet er oprettet, lovgivningen i den stat, som testator var statsborger i på tidspunktet for testamentets oprettelse eller på dødstidspunktet, lovgivningen i den stat, som testator havde sin faste bopæl i på tidspunktet for testamentets oprettelse eller på dødstidspunktet, slovensk lovgivning eller lovgivningen i den stat, som den faste ejendom er beliggende i, for så vidt angår fast ejendom.

En tilbagekaldelse af et testamente er gyldig, hvis den er gyldig i henhold til de love, der bestemmer, at testamentet er lovligt oprettet, som forklaret ovenfor.

3.8 Ejendomsret

Med hensyn til ejendomsretlige forhold og andre rettigheder til genstande er det lovgivningen i den stat, hvor genstanden befinder sig, der finder anvendelse. Med hensyn til ejendomsretlige forhold vedrørende genstande i transport er det lovgivningen i destinationslandet, der finder anvendelse. Med hensyn til ejendomsretlige forhold vedrørende transportkøretøjer er det lovgivningen i den stat, som disse køretøjer befinder sig i, der finder anvendelse, medmindre andet er anført i slovensk lovgivning.

3.9 Insolvens

Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs gælder umiddelbart i Slovenien for spørgsmål, som henhører under dens anvendelsesområde. Hvis forordningen ikke finder anvendelse, er gældende lovgivning national slovensk lovgivning, nemlig lov om finansielle transaktioner, insolvensbehandling og tvangsopløsning (*Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti i prisilnem prenehanju*, forkortet ZFPPIPP, UL RS, ZFPPIPP-UPB7, nr. 63/2013).

I denne lov indeholder kapitlet om insolvensbehandling med et internationalt element de generelle regler herfor; denne lov regulerer udenlandske kreditorers og administratorers adgang til en national domstol og samarbejdet med udenlandske domstole og administratorer. Den regulerer også anerkendelse af udenlandsk insolvensbehandling og midlertidige foranstaltninger, tilsvarende foranstaltninger i forbindelse med insolvens, og fastlæggelse af den lovgivning, der gælder for konsekvenserne af insolvensbehandling.

En national domstol, der har kompetence til at behandle nationale insolvenssager, kan træffe afgørelse om anerkendelse af en udenlandsk insolvensbehandling og om samarbejde med udenlandske domstole. Lokale nationale domstole, der er kompetente til at afgøre nationale insolvenssager, er følgende: 1. Hvis en debitor, der er en national juridisk person eller en iværksætter, er etableret i Slovenien: retten i det område, hvor debitor er etableret. 2. Hvis en debitor, der er udlænding, er indehaver af en afdeling i Slovenien: retten i det område, hvor debtors afdeling har sit hovedforretningssted. 3. I andre tilfælde: distriktsdomstolen i Ljubljana (Okrožno sodišče v Ljubljani).

Med hensyn til den lovgivning, der gælder for de juridiske konsekvenser af insolvensbehandling, er den generelle regel, at lovgivningen i den stat, hvor behandlingen gennemføres, finder anvendelse, medmindre andet er bestemt ved lov for en bestemt sag. Der findes regler om lovvalg i loven om finansielle transaktioner, insolvensbehandling og tvangsopløsning vedrørende kontrakter, der regulerer anvendelsen af erhvervet fast ejendom, da lovgivningen i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende, finder anvendelse. Der gælder særlige bestemmelser for rettigheder, der står opført i et register (lovgivningen i den stat, der administrerer registret) i forbindelse med lov om anvendelse af betalingssystemer og finansmarkeder (den pågældende stats lovgivning finder anvendelse på sådanne betalingssystemer/finansmarkeder), lov om anvendelse af offsetkontrakter og tilbagekøbskontrakter og lov om ansættelseskontrakter.

■ Sidste opdatering: 17/04/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.